Dosarul:nr. 2r-214/24 Judecător: Natalia Moldovanu
2-23174154-02-2r-18012024

D E C I Z I E

07 martie 2024 mun. Chişinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chişinău

în componentă:

Președintele ședinței, judecătorul

Nelea Budăi

Judecătorii Ina Dutca și Marina

Anton

examinând fără participarea părților recursul declarat de *****, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către Hotineanu Adrian privind partajarea bunurilor proprietate comună, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Chișinău din 19 decembrie 2023, prin care cererea de asigurare a acțiunii s-a respins,

c o n s t a t ă:

La 05 decembrie 2023, ***** au înaintat cerere de chemare în judecată către Hotineanu Adrian privind partajarea bunurilor proprietate comună.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 decembrie 2023 nu s-a dat curs cererii înaintate de *****, fiind comunicat reclamanților despre necesitatea înlăturării neajunsurilor stabilite, acordându-i pentru aceasta un termen rezonabil de 5 zile din momentul recepționării încheierii în cauză și s-a explicat că, în caz dacă nu va lichida neajunsurile menționate, cererea de chemare în judecată nu se va considera depusă și împreună cu actele anexate va fi restituită.

La 13 decembrie 2023, avocatul Iliescu Alina, în interesele lui *****, a depus cerere privind înlăturarea neajunsurilor, ce a fost recepționată contra semnătură la 15 decembrie 2023.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 decembrie 2023, judecătorul a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către Hotineanu Adrian privind partajarea bunurilor proprietate comună și încasarea cheltuielilor de judecată, în procedură contencioasă generală.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamanții ***** au formulat și cerință de asigurare a acțiunii, potrivit căreia s-a solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile proprietate comună pe cote-părți, și anume, pe bunurile imobile cu numerele cadastrale nr.0100118.289, nr.0100118.289.01, nr.0100118.289.02 și nr.0100118.289.03, amplasate în mun.Chisinău, str.Valea Crucii 19, precum și interzicerea întreprinderii/încheierii acțiunilor/actelor de administrare și de dispoziție în privința bunurilor proprietate comună pe cote-părți, și anume asupra bunurilor imobile cu numerele cadastrale nr.0100118.289, nr.0100118.289.01, nr.0100118.289.02 și nr.0100118.289.03, amplasate în mun.Chișinău, str.Valea Crucii 19,

inclusiv și înstrăinarea sub orice formă, donarea, gajarea, ipotecarea, cesiunea și alte acte de dispoziție și administrare asupra acestora, precum și interzicerea transmiterii în locațiune/sublocațiune a bunurilor imobile; desfășurarea oricăror tipuri de construcții și reconstrucții a bunurilor imobile, efectuarea reparațiilor capitale.

În motivarea cerinței de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, reclamanții au făcut referire la prevederile art.174 alin.(1), art.177 alin. (1) Cod de procedură civilă și au menționat că asigurarea acțiunii contribuie real la executarea ulterioară a hotărârii judecătorești adoptate și, astfel constituie un mijloc eficient de protecție a drepturilor și intereselor legitime ale participanților la proces.

Au susținut că cerința privind aplicarea măsurilor de asigurare este una rațională și temeinică, ce urmează a fi admisă din simplul motiv că pe asemenea categorii de litigii privind partajul proprietății comune se impune și este imperios necesară aplicarea sechestrului pe bunurile obiect al litigiului.

Au afirmat reclamanții precum că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecători Or, în caz de vânzare-cumpărare ori încheierea oricărui act de dispoziție și de administrare în privința bunurilor imobile supuse partajului la caz, ar duce la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești. Aceste aspecte sunt evidente și nu necesită probațiune, reieșind din caracterul și obiectul acțiunii.

Au precizat că, conform datelor din registrul bunurilor imobile la 11 noiembrie 2021 pârâtul Hotineanu Adrian împreună cu soția sa Hotineanu Alina au partajat în mod dubios și ilegal averea, inclusiv, cotele deținute în bunurile imobile supuse partajului, obiect al prezentei acțiuni. Acest fapt a fost făcut fără știrea și fără acordul coproprietarilor Moșin Tatiana și Moșin Veaceslav. Pe când anterior aceste bunuri - cota ½ erau deținute în proprietate comună în devălmășie de soții Hotineanu Alina și Hotineanu Adrian.

În esență mișcările operate de către pârât sunt de fapt manipularea unor relații civile artificiale și sunt drept acțiuni în vederea îngreunării procesului de partaj al bunurilor proprietate comună, rezultatul cărora contravine principiului bunei-credințe, și denotă rea-intenție. Urmează a fi luat în calcul faptul că manipularea unor relații juridice artificiale este o circumstanță excepțional de gravă și nu poate fi admisă, încălcând dreptul de proprietate prevăzut de art.1 Protocolul nr.1 al CEDO al reclamanților, totodată prin asigurarea acțiunii se urmărește o speranță legitimă în vederea restabilirii în drepturi al reclamanților.

Au susținut că, bunurile supuse partajului au o valoare considerabilă, iar conservarea acestora sub forma aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii este stringent necesară, inclusiv prin prisma evitării cauzării de prejudicii.

Au motivat că, neaplicarea măsurilor de asigurare ar facilita posibilitatea pârâtului de a acționa în vederea eschivării de la partaj, tergiversării și îngreunării procesului de judecată, întreprinderea de către pârât a acțiunilor care ar face imposibilă partajul proprietății comune în modurile stipulate de lege sau ar permite pârâtului întreprinderea acțiunilor de dispoziție și administrare în privința bunurilor imobile, or urmează a fi luat în calcul că până în prezent pârâtul a manifestat un comportament de rea-credință și a pus impedimente în vederea soluționării amiabile a litigiului, inclusiv prin partajul ilegal și dubios efectuat la data de 11 noiembrie 2021 fără acordul și înștiințarea reclamanților.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 decembrie 2023 cererea de asigurare a acțiunii depusă de *****, a fost respinsă.

La 26 decembrie 2023, ***** au declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Chișinău din 19 decembrie 2023, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii sub formă de încheiere potrivit căreia cererea de asigurare a acțiunii să fie admisă în sensul formulat.

În motivarea recursului a invocat că încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 19 decembrie 2023 contestată este neîntemeiată, or respingerea cererii recurenților cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii este una ilegală și nejustificată din punct de vedere a circumstanțelor cauzei.

Prin cererea de recurs recurenta indică că instanța de fond eronat a considerat că cererea de asigurare a acțiunii depusă de reclamanți/recurenți nu este argumentată și justificată cu existența indicilor că neaplicarea masurilor de asigurare ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărârii după cum statuează prevederile art.174 CPC, or, instanța de judecată nu a ținut cont de faptul că banca a prezentat suficiente probe și argumente privind necesitatea aplicării măsurilor de asigurare prin faptul că pârâtul se eschivează cu rea credință de la compensarea prejudiciului, care este unul cert și exigibil.

Concomitent invocă recurentul că la caz, se constată existența unei prezumție legitime dincolo de orice dubii rezonabile că neasigurarea acțiunii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri de admitere a pretențiilor reclamantei, or, valoarea creanței, precum şi acțiunile/inacțiunile pârâtului permit a concluziona iminența sechestrului asigurator.

Consideră recurenții justificată necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, or starea de fapt şi de drept derivată din lucrările dosarului, permit a concluziona dubii rezonabile privind posibila înstrăinare a activelor astfel încât o eventuală hotărâre judecătorească ar rămâne neexecutată.

La fel, aplicarea sechestrului pe bunurile imobile obiect al partajului va asigura realizarea de facto a scopului acțiunii înaintate şi executarea hotărârii judecătorești, întrucât acțiunile pârâtului de eschivare cu rea-credință de la executarea obligațiilor legale (a se vedea şi cererile prealabile) vor fi stopate prin mijloace legale şi va fi preîntâmpinată săvârșirea pe viitor a unor astfel de acțiuni, precum şi va fi redus riscul de imposibilitate a executării hotărârii judecătorești.

Pârâtul nu a reacționat la cererile prealabile înaintate de reclamanți şi s-a eschivat de la soluționarea amiabilă a litigiului, ceea ce denotă rea-credință şi rele intenții.

Suplimentar, recurentul anexează instanței de recurs înscrisuri care probează încălcarea de către pârât a dreptului de proprietate al reclamanților (copia cererilor privind oferirea accesului în/pe bunurile imobile din 07.12.2023 şi repetate din 14.12.2023, din 15.12.2023, din 21.12.2023 cu dovezile de recepție - 15 file; copia preavizului/declarației unilaterale de rezoluțiune şi efectele rezoluțiunii din 30.10.2023 şi dovezile de recepție - 7 file).

La caz, neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri judecătorești, or, au fost aduse instanței argumente justificative şi suficiente pentru a aplica aceste măsuri.

Din considerentele enunțate se impune întreprinderea unor acțiuni prompte în vederea neadmiterii înstrăinării/donării bunului sub orice fel, încheierii unor acte de dispoziție şi administrare în privința bunurilor în vederea asumării/neasumării de obligațiuni care pot afecta eventual executarea anumitor acte judecătorești pe marginea acestui litigiu.

Prin urmare, consideră recurenții că în vederea asigurării acțiunii este absolut necesară aplicarea sechestrului asupra bunurilor proprietate comună pe cote-părți, și anume pe

bunurile imobile cu numerele cadastrale nr.0100118.289, nr.0100118.289.01, nr.0100118.289.02 și nr.0100118.289.03 situate în mun.Chisinău, str.Valea Crucii 19, precum și interzicerea întreprinderii/încheierii acțiunilor/actelor de administrare și de dispoziție în privința bunurilor proprietate comună pe cote-părți, și anume, asupra bunurilor imobile cu numerele cadastrale nr.0100118.289, nr.0100118.289.01, nr.0100118.289.02 și nr.0100118.289.03 situate în mun.Chișinău, str.Valea Crucii 19, inclusiv și înstrăinarea sub orice formă, donarea, gajarea, ipotecarea, cesiunea și alte acte de dispoziție și administrare asupra acestora, precum și interzicerea transmiterii în locațiune/sub locațiune a bunurilor imobile; desfășurarea oricăror tipuri de construcții și reconstrucții a bunurilor imobile, efectuarea reparațiilor capitale.

În conformitate cu prevederile art.426 alin.(3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

Studiind recursul declarat şi materialele pricinii, Colegiul consideră recursul ca fiind neîntemeiat şi pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art.427 lit.a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.

Colegiul a stabilit că la 05 decembrie 2023, ***** au înaintat cerere de chemare în judecată către Hotineanu Adrian privind partajarea bunurilor proprietate comună.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11 decembrie 2023 nu s-a dat curs cererii înaintate de *****, fiind comunicat reclamanților despre necesitatea înlăturării neajunsurilor stabilite, acordându-i pentru aceasta un termen rezonabil de 5 zile din momentul recepționării încheierii în cauză și s-a explicat că, în caz dacă nu va lichida neajunsurile menționate, cererea de chemare în judecată nu se va considera depusă și împreună cu actele anexate va fi restituită.

La 13 decembrie 2023, avocatul Iliescu Alina, în interesele lui *****, a depus cerere privind înlăturarea neajunsurilor, ce a fost recepționată contra semnătură la 15 decembrie 2023.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 19 decembrie 2023, judecătorul a acceptat spre examinare cererea de chemare în judecată înaintată de ***** către Hotineanu Adrian privind partajarea bunurilor proprietate comună, în procedură contencioasă generală.

Concomitent cu depunerea acțiunii, reclamanții ***** au formulat și cerință de asigurare a acțiunii, prin care au solicitat aplicarea sechestrului pe bunurile proprietate comună pe cote-părți, și anume pe bunurile imobile cu numerele cadastrale nr.0100118.289, nr.0100118.289.01, nr.0100118.289.02 și nr.0100118.289.03 situate în mun. Chisinău, str.Valea Crucii 19, precum și interzicerea întreprinderii/încheierii acțiunilor/actelor de administrare și de dispoziție în privința bunurilor proprietate comună pe cote-părți, și anume asupra bunurilor imobile cu numerele cadastrale nr.0100118.289, nr.0100118.289.01, nr.0100118.289.02 și nr.0100118.289.03 situate în mun.Chișinău, str.Valea Crucii 19, inclusiv și înstrăinarea sub orice formă, donarea, gajarea, ipotecarea, cesiunea și alte acte de dispoziție și administrare asupra acestora, precum și interzicerea transmiterii în locațiune/sub locațiune a bunurilor imobile; desfășurarea oricăror tipuri de construcții și reconstrucții a bunurilor imobile, efectuarea reparațiilor capitale.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Chișinău din 19 decembrie 2023 cererea de asigurare depusă de *****, a fost respinsă.

La 26 decembrie 2023, ***** au declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Chișinău din 19 decembrie 2023, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi decizii sub formă de încheiere potrivit căreia cererea de asigurare a acțiunii să fie admisă în sensul formulat.

La data de 07 februarie 2024 și 28 februarie 2024 intimatul Hotineanu Adriana a depus o referință și o referință suplimentară prin care a solicitat respingerea recursului declarat de ***** cu menținerea încheierii primei instanțe din 19 decembrie 2023.

În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

În același timp, Codul de procedură civilă prevede că tratatele internaționale au prioritate față de legislația internă şi cer judecătorilor să aplice direct prevederile tratatelor internaționale. În acest sens, sarcina primordială cu privire la aplicarea prevederilor Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale revine instanțelor naționale.

Astfel, la judecarea cauzelor, instanțele de judecată trebuie să verifice dacă legea sau actul, care urmează a fi aplicate şi care prevede drepturi şi libertăți proclamate de Convenția Europeană, sânt compatibile cu prevederile acesteia.

În caz de incompatibilitate, instanțele judecătorești vor aplica direct prevederile Convenției Europene, despre acest fapt fiind menționat în actele judecătorești de dispoziție pronunțate.

Colegiul Civil reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-i-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În conformitate cu prevederile art.174 alin.(1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului până la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești..

Asigurarea acțiunii reprezintă o imixtiune în drepturile uneia dintre părțile aflate în litigiu, în speță în exercițiul dreptului de proprietate, motiv din care potrivit jurisprudenței CtEDO, orice restrângere a dreptului de proprietate, poate avea loc doar dacă sunt întrunite exigențele regulii triplului test: limitarea să fie prevăzută de lege, protejează un interes legitim, să fie necesară într-o societate democratică. (*Unistar Ventures GmbH contra Moldovei, cererea nr. 21151/04, hotărârea din 09 decembrie 2008; Baroul Partener-A contra Moldovei, cererea nr. 39815/07, hotărârea din 16 iulie 2009*).

Raportând circumstanțele speței la cadrul normativ incident, Colegiul constată că solicitarea formulată de recurent privind „aplicarea cu titlu de măsură de asigurare a acțiunii a sechestrului pe bunurile proprietate comună pe cote-părți, și anume pe bunurile imobile cu numerele cadastrale nr. 0100118.289, nr.0100118.289.01, nr.0100118.289.02 și nr.0100118.289.03 amplasate în mun.Chisinău, str. Valea Crucii 19, precum și interzicerea

întreprinderii/încheierii acțiunilor/actelor de administrare și de dispoziție în privința bunurilor proprietate comună pe cote-părți, și anume asupra bunurilor imobile cu numerele cadastrale nr.0100118.289, nr.0100118.289.01, nr.0100118.289.02 și nr.0100118.289.03 amplasate în mun. Chișinău, str. Valea Crucii 19, inclusiv și înstrăinarea sub orice formă, donarea, gajarea, ipotecarea, cesiunea și alte acte de dispoziție și administrare asupra acestora, precum și interzicerea transmiterii în locațiune/sublocațiune a bunurilor imobile; desfășurarea oricăror tipuri de construcții și reconstrucții a bunurilor imobile, efectuarea reparațiilor capitale" reprezintă o restrângere admisibilă a exercițiului dreptului de proprietate, autorizată în condițiile stabilite la art. 174 alin. (1) CPC. Or, ingerința în exercitarea dreptului de proprietate este admisă în scopul asigurării executării eventualei hotărâri judecătorești, obiect al justificării potrivit testului balanței probabilităților.

Astfel, pentru a admite solicitarea participantului și a aplica măsura de asigurare, instanța urmează să verifice dacă sunt suficiente motive obiectiv justificate că aplicarea măsurilor de asigurare corespunde scopului prevăzut de lege, adică să asigure executarea efectivă a unei viitoare hotărâri și că măsura solicitată este în concordanță cu obiectul acțiunii.

Potrivit cererii de chemare în judecată, recurentul-reclamant solicită partajarea bunurilor imobile proprietate comună și anume recunoașterea dreptului de proprietate comună pe cote-părți a lui *****, pe de o parte, si Hotineanu Adrian, pe de altă parte, asupra: bunurilor imobile cu numerele cadastrale 0100118.289, 0100118.289.01, 0100118.289.02 si 0100118.289.03 amplasate în mun. Chisinău, str. Valea Cruci 19, încetare dreptului de proprietate comuna pe cote părți, ce aparține lui Moșin Veaceslav și Moșin Tatiana, pe de o parte, și Hotineanu Adrian, pe de altă parte, prin partajarea în natură a bunurilor imobile cu numere cadastrale 010018.289, 010018.289.01, 01018 289.02 010182.890.3, amplasat în mun. Chisinău, str. Valea Cruci 19.

Partajarea prin împărțirea în natură a bunurilor imobile cu numerele cadastrale 0100118.289, 010018.289.01, 010018.289.02 si 010018.289.03 amplasate în mun. Chisinău, str. Valea Cruci 19, proporțional cotei-part a fiecărui coproprietar, și anume: ½ cotă parte să fie atribute în proprietate exclusiv soților ***** și o ½ cotă parte să fie atribuită în proprietate exclusiv lui Hotineanu Adrian, încasarea cheltuielilor de judecată.

Colegiul reține că potrivit obiectului litigiului, părțile dețin cu titlu de proprietate comună, cote părți echivalente, pretențiile recurentului reducându-se în esența la partajarea în natură a cotei de ½, motiv din care recurentul a avut obligația de a justifica că complexul de măsuri asiguratorii vor conduce la eliminarea riscurilor de imposibilitate a executării eventualei hotărâri judecătorești.

Colegiul analizând esența raportului litigios dedus judecății în sensul formulat în acțiune, ajunge la concluzia că măsurile de asigurare solicitate a fi aplicate, nu se află în concordanță cu obiectul acțiunii. Or, recurentul nu formulează pretenții în raport cu cota parte a pârâților din bunul imobil, partajarea căruia o solicită și/sau alte pretenții, susceptibile de a justifica necesitatea suspendării exercițiului unor drepturi de proprietate, în interesul executării unei eventuale hotărâri judecătorești de partajare a bunului imobil, proprietate comună. Deci, *periculum in mora* este absent.

Modificarea titularului dreptului de proprietate pe cote părți, *in abstracto,* nu afectează drepturile coproprietarului, în cadrul procedurii de executare a divizării judiciare a bunului imobil.

Colegiul consideră necesar de a reitera că măsurile asiguratorii care potrivit prevederilor art. 175 CPC, pot fi aplicate doar în cazul în care potrivit testului balanței probabilităților ar justifica necesitatea realizării scopului instituției asigurării acțiunii, stabilit la art. 174 CPC și doar în măsura în care necesitatea este în concordanță cu obiectul litigiului.

Colegiul reține că potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legislația națională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul şi modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminentei dreptului într-o societate democratică (hot. CC nr. 26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015). Or, într-un stat democratic de drept protejarea şi promovarea drepturilor şi libertăților omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004).

Colegiul Civil, analizând legalitatea și temeinicia încheierii contestate, reține că instanța de recurs, potrivit regulilor unui proces echitabil, reținându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însușirea motivelor instanței inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit motivării încheierii contestate, instanța de fond a ajuns la concluzia că recurentul nu a justificat de o manieră obiectivă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii.

Mai mult decât atât, potrivit statului juridic al dreptului de proprietate comună în sensul definit la art. 543-566 Cod Civil, analizat prin prisma obiectului acțiuni, la caz cererea de partajare a bunului proprietate comună, nu justifică ipso jure necesitatea aplicării măsurilor asiguratorii, adică existența unui pericol rezonabil în raport cu scopul legal al instituției asigurării acțiunii, art. 174 alin. (1) CPC.

Drept consecință, instanța a conchis că nu poate constata că există un pericol real și iminent de producere a unor prejudicii pentru recurent în cazul neaplicării măsurilor de asigurare.

Din raționamentele expuse *supra*, Colegiul conchide că prima instanță corect și întemeiat a concluzionat că cererea de asigurare a acțiunii înaintată de recurenții ***** este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

Dreptul la motivarea hotărârilor judecătoreşti nu este absolut. Astfel, judecătorul nu trebuie să răspundă detaliat fiecărui argument invocat de părți (Van der Hurk c. Olandei, §61; Garic Ruiz c. Spaniei). Doar argumentele decisive pentru soluționarea cauzei vor trebui, totuși, să-și găsească reflectarea în hotărâre (idem Van der Hurk c. Olandei §28 și Garic Ruiz c. Spaniei §30).

Întinderea motivării depinde de natura deciziei în cauză și de circumstanțele acesteia (Idem).

Raportând la caz exigențele procedurale menționate *supra*, Colegiul conchide că soluția judiciară este suficient de motivată, pentru a ajunge la înțelegerea că restrângerea dreptului de proprietate solicitată de către recurent cu titlu de măsură de asigurare a acțiunii, este admisibilă doar în cazul când necesitatea rezultă din obiectul acțiunii analizat prin prisma riscurilor de imposibilitate de executare a hotărârii judiciare privind divizarea bunului imobil, fără a prejudicia fondul cauzei.

Or, principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.

În temeiul dispozițiilor art.1 alin.(3) al Constituției Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudența constantă a Curții Constituționale, (hotărârea Curţii Constituționale nr.2 din 19.01.1998, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.1998), una din caracteristicile constituționale ale statului de drept o constituie obligațiunea statului, autorităților lui publice, instituțiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuțiilor lor stabilite de Constituție şi Legi, iar instanța de judecată nu constituie o excepție în acest sens.

În contextul celor expuse, Colegiul Civil constată justețea concluziei instanței de fond de a respinge cererea de aplicare a măsurilor de asigurarea acțiunii, deoarece, după cum s-a indicat mai sus, cerințele recurentului privind asigurarea acțiunii sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, motiv pentru care, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Chișinău din 19 decembrie 2023.

În conformitate cu art.427 lit. a) CPC, Colegiul Civil,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de *****.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Chișinău din 19 decembrie 2023, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** către Hotineanu Adrian privind partajarea bunurilor proprietate comună.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței
Nelea Budăi
Judecătorul
Judecătorii Ina

Dutca

Marina

Anton